

LARS BOHMAN GALLERY

Lotta Hannerz: *oblikt* 5 april – 11 maj 2014

Vernissage lördag 5 april klockan 16 – 20

Lotta Hannerz är född 1968 i Stockholm, hon bor och arbetar i Paris. Lotta Hannerz är utbildad på Konstfack och på Kungliga Konsthögskolan. Under första halvan av 2000-talet uppmärksammades hennes vattensulpturer placerade i Norrström nedanför Rosenbad i Stockholm. Lotta Hannerzs verk har visats i ett flertal utställningar i Sverige och utomlands bland annat på Nationalmuseum i Stockholm och i Luxembourgträdgården i Paris.

Lotta Hannerz verk finns representerade i ett flertal samlingar bland annat på Moderna Musee, Göteborgs konstmuseum, Malmö konstmuseum och Kunstmuseum Bonn.

Lars Axel Söderberg om Lotta Hannerz:

Andy Warhol sa en gång: "Ingen ser på nånting på allvar, det är för svårt." Jag tror att han löste detta problem genom att göra en film som hela tiden visade samma vy av Empire State Building, vilket tvingade publiken att sitta och stirra på samma byggnad i över åtta timmar!

"Kanske har få på denna jord hört så mycket dumt yttras som tavlor på ett museum", ansåg Edmond de Goncourt. Kanske gäller det inte bara vad som yttras utan också vad som skrivs om konst. Som konstnär har jag av mina kolleger hört mycket om hur de upplevt att konstkritiker inte ser vad de håller på med utan i stället skriver att deras verk påminner skribenten om någon annan konstnärs eller bara upprepar vad någon tidigare skrivit om deras konst. Men i dessa tider med svåra ekonomiska förhållanden för tidningsbranschen verkar det som skrivs om konst lätt reduceras till omdömen i form av en till sex prickar, vilket ju ironiskt nog lätt ger en ett intryck av det slumpmässiga i dyliga tärningskast.

Jag vill dock understryka att jag inte tror att konstnärer skulle vara bättre på att bedöma konst än andra. Min erfarenhet är att de flesta konstnärer inte bryr sig särskilt mycket om andras konst och av de i mitt tycke bra konstnärer som jag känner är många dessutom ointresserade av begreppet konst.

LARS BOHMAN GALLERY

En sak som jag tror att jag i alla fall vågar påpeka om konstnären Lotta Hannerz och som inte gäller den konstnärliga formen utan själva innehållet i hennes konstverk. I motsats till t.ex. Auguste Renoir, som om och om igen målade sina sensuella kvinnor, hyser vissa konstnärer en betydande motvilja att upprepa sig. Jag själv är en sån. Allt vi gör är gestaltningar av något vi vill uttrycka en gång för alla. Lotta Hannerz, tror jag, tillhör denna grupp.

Med tanke på de Goncourt skall jag inskränka mig till det i Lotta Hannerzs verksamhet som är ovedersägligt. Hon har gjort en serie av utvidgningar av konstområdet, bl.a. med sina vattensulpturer, i vilka hon har löst problemet med att skapa rörelse i konsten genom att förankra skulpturer i strömfåror som får dem att röra sig, hon har gjort en hopfällbar skulptur som kan plockas ner i en liten väska, hon har gjort tvådimensionella skulpturer, hon har utnyttjat vårt invanda perspektivseende för att skapa virtuella rum med hjälp av en slags cut out-metod, hon har gjort något hon kallat polyvy – d.v.s. tre dubbelsidiga höga tavlor som beskriver ett för betraktarens hjärna svindlande rumsförhållande – och hon har använt sig av en teknik för tredimensionellt tecknade med hjälp av metalltråd, m.m. Dessutom har hon gjort teckningar under hypnos som pekar på att det föreligger en antagonism mellan höger och vänster hjärnhalva!

Men som Paul Valéry en gång skrev: "En uteslutande förkärlek för vad som är nytt och enbart nytt tyder på ett förfall av den kritiska förmågan, för ingenting är lättare än att bedöma "nyhetsvärdet" av ett verk." 3 Men till det kan tilläggas Georg Christopher Lichtenbergs synpunkt: "Man måste göra något nytt för att se något nytt."

Här kan tilläggas att det tycks mig som Hannerz ofta visualiserar tvetydigheten i mycket av våra synsätt. Hennes verk kan förefalla vara realistiska men många av dem tycks motsäga detta, vilket hon av och till understryker genom sitt användande av t.ex. trompe l'oeil-tekniken för att påminna oss om bedrägligheter hos vissa av våra perceptioner. Synes det mig... Många av hennes bilder ger mig olika dagar olika upplevelse. En etta eller en femetta är bara två aspekter av ett tärningskast. Se bara på hennes skulptur "21 grader".

Här gör jag försiktighetsvis halt och lämnar Er med ett uttalande av Lotta Hannerz själv: "Jag såg hellre att ni ser än läser", (min kursivering). Jag kan alltså bara avsluta detta förord med att förorda att Ni efterkommer hennes önskan.

Lars Axel Söderberg

Konstnär och ledamot av Kungliga Akademien för de Fria Konsterna